

...Чӣ ҳоҷат гулшани Кашмир, сайри Истаравшан кун...

Ёде аз таърих ва ҷашни 2500-солагии Истаравшани бостонӣ

Даҳаи аввали моҳи сентябрро соли ёздаҳумин аст, ки халқҳои тоҷикӣ ӯзбек бо шӯру шааб, хушиҳои беҳамто мутантан истиқбол мегиранд. Дӯстон ба меҳмони меоянд, аз дуру наздик номаҳои шодобширо табрикот унвони сарони ин давлатҳо моламоли ӯрзуҳои нек ба ӯзбоқ мерасанд.

Оре, даҳаи аввали сентябр барои мо рӯзҳои муборақанд. Чунки 1 сентябр—рӯзи Истиқлолияти Ўзбекистон ва 9 сентябр—рӯзи Истиқлолияти Тоҷикистон бародарӣ аст. Дар баробари ҳамин 2500-солагии яке аз шаҳрҳои қадимии мадҳияи Истаравшан, ки то ба қарибӣ (соли 2001) номаи ӯролеппа буд, ҷашн гирифта шуд. Дар Душанбе баргузори шудани симпозиуми Умумихонаҳои форсигӯён ва тоҷикини ҷаҳон, ширкати ин меҳмонони асиммушавӣ дар ҷашнвораи Истаравшан, ки ба рӯзи 10 сентябр иттифоқ афтод, ҷашнҳои тоҷиконро шукӯҳи хосса бахшид.

Қораманди собиқадоори рӯзнома, муҳаррири шӯббаи «Овози тоҷик» Маъруф Отахонов, ки бахшида ба ин санаи таърихӣ мақолаҳои пурарзиш: «Абӯбакри Шибилӣ ва Кайковус», «Овози тоҷик» №53, аз 13 июли соли 2002 ва «Ҷортеппа дар «Бобурнома»-ро (27.07.02) ба таърих расонида муштариён ва ҳаводорони «Овози тоҷик»-ро аз ин ҷашни шукӯҳманд бохабар намурад ва ба эшон хушнудӣ ато кард, дар тантанаҳои рӯзҳои иди шаҳр, он ҷо буд.

Инак, тӯшаи раҳовардӣ ӯ ба шумо—хонандагони гиромӣ чун сафарномаи таърихӣ пешкаш мешавад.

(Аз идора).

Назаре ба масири таърих

Истаравшан бо Президенти АИ ҷумҳурии Ҷовид Мисраилов, академикҳо С.Насретдинов, П.Бобоҷонов, Д.Почоҷонов, Р.Маъруфов, Р.Амонов, Х.Саломуродов, Х.Отахонов, сарҳад адбибон широннаро фарддорд. Академикӣ АИ Тоҷикистон—Ахор Мухторов барҳақ аз меҳмонони иштироқӣ дар ин шаҳр буданд. Ман ба дидани он кас рафта, тибқи хоҳиши сармуҳаррири рӯзномаҳои «Захматаш» ва «Карвони умед»—Сайфулло Маҳмадов ба устод як нусхаи «Овози тоҷик»-ро ки дар он «Абӯбакри Шибилӣ ва Кайковус» ба таърих расида буд, инъом доштам. Чунки устод аз аввали таърих қотҷиҷи Шибилӣ мебошанд. Устод дар Тошқанд ҳам мавҷуд будани «Махаллаи Шибилӣ»-ро шундида, хушнуд шуданд. Бақте ман гуфтаам, ки дар ҷои осоишгоҳи кунунии «Семашқор» солҳои бистуми «Мазори Шибилӣ» будаасту иро тошқенҷи кӯҳнаро дар ёд доранд, устод дар ҳайрат афтоданд. (Шояд ин зияратгоҳ—қадимии Шибилӣ буда бошад?) Чун харф аз боби номи шаҳри Истаравшани имрӯза ва бостонӣ ва ӯролеппаи диҳуза рафт, устод аз китоби тозанашири худ: «Қурушқад, Истаравшан, ӯролеппа» сатриро зайлро нишон доданд: «Дар таърихи халқҳои Осиёи Миёна шаҳре вучуд надода, ки дар тӯли асрҳо бо номиҳои гуногун маъруф гашта, се бор номаи иваз шуда, ҳар қадом аз ин номҳо мавзӯи баҳси олимони қарор гирифта бошад». Дар асрҳои маъруфи таърихӣ, аз ҷумла, дар навиштаҳои Квинт Курций Руб Қурушқад чун шаҳри мутаракқи таъкир афтааст. Ҳамчунин номи Қирсқата, Киропол дар адабиётҳо бисёр дурҷор меоянд. Ин шаҳро, олимони дар ӯролеппаи баъдӣ дидаанд. Бунёдгӯрои ин шаҳри антиқиро ба номи Қуруши Кабир алоқаманд донистанд. Ба ин Б.Ҷафуров, Н.Насретдинов нис шохдот доданд. Бунёди таъсиби Киропол, ё Қурушқад дар дигарон нис подшоҳи ҳақоманишӣ—Қуруши Кабир гуфтаанд. Дар ҳар се намунои номи ин шаҳр решаи онро «Қуру» ташкил медиҳад, ки аз номи Қуруш гувоҳ аст. Масалан, Кир—номи Қуруш ва полис, ба юнонӣ—шаҳр» гуфта аст. Ҳамчунон «қада» нис ба маънии «шаҳр» меояд.

Бадин бенишон роғу кӯхи

балад, қазанд.

Када сохтанд аз ниҳеби

(Аз «Шоҳнома»)

Ба русӣ нис Великий Кир навиштаанд.

Қурушқад қадом

сол бунёд шуд?

Дар бобати бунёди ин шаҳр дар таърихи халқӣ тоҷик ва дигар манбаъҳо омадааст, ки Қурушқад дар асри ҶУ 1 пеш аз милод таъсиб афт. Қуруши Кабир нис дар ҳақми солӣ замони зист ва кишварқушӣ намурад, ин маълум. Қуруши Кабир (558-530) баъди забти Мидия, яъне истилои Модҳо, ба Осиёи Сағир лашкар мекашад. Сипас, ба навоҳии шарқӣ рӯ овард. Дар ин самт, ӯ аз тарафи шимол то рӯди Сайхун пеш рафт ва ба қавли олимӣ маъшури эронӣ—Мухаммад Чаводи Маъшур: «Шаҳре ба номи худ бинио кард». Сипас, вай аз тарафи шарқӣ ва ҷануб то рӯди Синд тохт ва аёлати Порат (Хуросон), Заранг (Систан), Хоразм, Боктар, Синд ва дигар вилоятҳои заминҳои давлати худ сохт. Шаҳре, ки Қуруши Кабир «ба номи худ бинио намурад» ва он барои ишғоли дигар манотиқ баровиш мусоидат дошт,—ин Истаравшан будааст, ки соли таъсиби ба соли 546 ё 545 то милод рост меояд. Аз ин бармеояд, ки таърихи ин шаҳр 2555 сол дорад.

Муаррихони Эрон овардаанд, ки: «Дориюш (Дорио) Бузург дар китоби Қури Бесутун гуяд: Ҳашт тан пеш аз ман шох буданд. Ман нухум аз дудмони Ҳақоманишӣ ҳастам. Ҳеродот бошад, шаҷарии шохони Ҳақоманишро то Дориюш ин зайл овардааст: 1. Чошии Пеш, 2. Камбуҷияи аввал, 3. Қуруши Аввал, 4. Чошии Пеш II, 5. Қуруши дуюм, 6. Камбуҷияи II, 7. Қуруши Сейюм (Бузург), 8. Камбуҷияи III.

Дориюш дар Қури Бесутун чун шохӣ нухуми Ҳақоманишро ба инчунин Қуруши Бузург чун дудмони ин сулола маъқурад. Яъне, Қурушқад ё Кирополро Қуруши Сеюм, ки лақаби Кабир ё Бузург гирифта буд, бунёд кардааст. Олимони эронӣ Мухаммад Чаводи Маъшур навиштааст, ки «номи Қуруши Бузург дар порсии бостон Қуру ё Қуруш, ба забони элаӣ—Қурос, ба забони бобули—Қуриш, дар Таврот—Қуруш, ба юнонӣ—Қурус» гуфта аст. Ҳамчунон «қада» нис ба маънии «шаҳр» меояд.

Аз ҳафтида дар Нуртеппа гузаронидашуда академик Н.Насретдинов исбот намурад, ки ин шаҳри бо-

мудифагарони Қалъа 8 ҳазор касро ба қатл мерасонад. Тибқи маълумоти Арриан: «танҳо набудани об мудифагарони ин шаҳрро ба таъсирнашавӣ водор сохт»...

Баъд аз забт шудани нис, Қурушқад ба Искандар ва лашкари вай тан наодд. Баробол, дар яқҷиҳои бо ҳафт шаҳри Истаравшан, аҳолии Қурушқад дар шӯриши зидди лашкари Искандар, ки сӯғидиён ва бохтариён шӯрӯш намурад буданд, ғайлонона иштирок менамояд. Ҳамин сабаб шуд, ки Искандар аҳдишарӣ кард. Ва даст ба харобу абтор намулдани шаҳре намурад, ки қавл дода буд ба хотири таъсиргашта Қуруши Кабир онро байрон намекунад. Ҳамин тариқ, Киропол ба харобабод табдил меёбад. Ва имрӯз, баъди гузашти чанд ҳазорсола таърихотгонҳои он шаҳро номи қарамонони байро меҷунуд мекобанд. Яке—Кирополро Қуркат гуяд, дигар—Нуртеппаро он номид...

Ба ҳар сурат ҷои шаҳр аниқ собит шудааст. Он ҳам собит шуда, ки аҳолии ин шаҳр аз қадими қадим боз бо хунари худ, санъати истихроҷи оҳану сурб мисс нуқра, тиллоу лочувард, мармару намак, парваршии кирмаку истеҳсоли шохӣ ва дигар намуноҳои матоҳҳои пашми шӯҳрати беандоза дошт. Яқри аслиҳа дар ин ҷо истеҳсолмешударо то Чини Ҷинд мебарданд. Бешак, ин яке аз сабабҳои ба Истаравшан ҷашм ало намулдани аҷнабиӣ мебардид. Мавҷуд будани гузароҳо ба номи ҷиттар, қордтар, сузанагон, кумуқтаргон, шонатарошон, аллодон, дерзосон, оҳангарон,—ва ба ин қасбу хунар то ба ин рӯз муваффақона идмола доштани сокинони ин сарзамини шодиди даъвои мост. Инак, Истаравшанро аз мадди назаро ҳу дар қадимӣ ба асбоби пайдоиши ӯролеппа ва маъмури ин ном мутавваҷҷ мебардем.

Истаравшан—қисмате аз мулки Сугд

Муаррихӣ (а.Х) ҷуғрофидон ба сайёҳи араб Ибни Ҳавқал дар китоби худ «Сират ул-арз» навишта буд: «Сӯрушана ҳамчун Сугд номи иқлим аст ва шаҳр бадин ном надира. Дар перомони он аз иқлими Мовароуннаҳр дар Машиқ қисмате аз Фарғона ва Фомид, дар Марғиш худди Самарқанд, бориш қарор мегирад. Ба қисмате аз Фарғона, дар ҷануб қисмате аз Кеш, ва Ҷағонини (водии Хисор) ва Шумон (Хисор) ва Вашиҷур (Тоҷикистони ҷанубӣ) ва Рошт (Фарғ) қарор доранд». Баъд аз соли 329 то мелод, ки он сол Киропол аз тарафи Искандар забт шуд, ақариб 700 сол ин ном дар сарҷашмаҳо ёд нашудаанд. Аммо, дар асри 19 мелод ба баъди он, вилояти маъқур дар асрҳои муарраҷи ба сайёҳони хитойи сулоҳаи байи (368-581), Суй (581-618) ва Тан (618-907) бо номҳои: Сидишана, Тасои Шарқӣ ва ғайра зикр меёбад.

Баъдан, Истаравшан боз чун мулки ободатнури қалонтарини вилояти Сугд қаламлуд мешавад ва дар асри ҶУ 1 чун давлати мустаклил ва мутаракқи рӯи об мебарорад. Дар осори сӯғиди, ки нис 1932 аз қури Муъйи Айн ба даст омад, ин вилоят «Уструшана» навишта шудааст.

Баъди истилоли ин сарзамин аз тарафи муғулҳо боз шаҳр зеру забар мешавад. Аз асри ҶУ шар қарда дар осори атиқаша шаҳри ӯролеппа (Уролеппа) ба назар мерасад. Аз ҷумла, Бобур Мирзо, он ҷои бунёдгӯрои сулолаи муғулҳои бузург дар Ҷиндустон шӯҳрат афт ва чун таърихногори нис машҳур аст, дар асари маъруфаш: «Бобурнома» навиштааст, ки номи қадимии ӯролеппа Усрушана ва нис Усруш аст. Худуди вай то Ҷунҷуд Фарғона ва Дизак... Ва

дар 18 маврид аз ӯролеппа суҳан роҳдааст. Ин шаҳр ва баъзе аз деҳоти атрофи ақнофи вай ба мисли: Метк, Даҳқат, Оббурдон, Фалғар, Масҷох...дар ақари ҳолат Бобур Мирзо ва ақли байти ӯро дар ин ҷо ба маънии том паҳоқ додаанд.Маъз ӯролеппа ӯро аз душмани гаддарош Шайбонии эмин дошт. Ва ӯ тавонист дар ӯролеппа қувват гирифта, билеҳир ба Сӯх равад ва аз он ҷо ба Афғонистону Ҷиндустон роҳ пеш гирад.

Истаравшан. Ҷортеппа. Оё ҳар ду ба маъний яке?

Сӯғидишосон (минҷумла О. Смирнова), боре онанд, ки ин истилоҳи сӯғидӣ, яке аз лаҳҷаҳои санскритӣ аст. Бостоншиносон (чун Ю.Екубош) маънии онро «ҳамеша равшан бош» дарёфтаанд. Зеро, талкин дорад ӯ, Парвардигор Равшан дар Сугд ва Истаравшан хеле машҳур буд. Истаравшан бо номи ин яздӣ авестойи вобаста буданаҳ ба аҳтимоли наздик аст.

Дар ҳусуси пайдо шудани нис, нис иқтилофи назари олимони бисёр аст. Ақор Мухторов аз ин пеш навишта буданд, ки «Ҷортеппа дар пастиқо баландӣ қарор мегирад. Аз ин лиҳоз қисми аввали ном—ҷуқри, қисми дуюмаҳ—баландиро ифода мекунад. Ҷуқриро дар гузари Дарвозаи Болу бударо, ки «Ҷу» меноманд, ба ин далел оварда буданд. Баъдтар, он кас пайдоиши ин номро ба баландирои Талу Муттеппа ё Қалламанора вобастагӣ надида, ба ӯр ва теппаи он алоқаманд донистааст, ки он қисмати нисбатан қадимии шаҳр будааст, ки бо номи гузари Сорбон ва Дарвозаи Болу ёд мешавад. Академик Ахор Мухторов ба пешниҳоди баъзе таърихдонҳо, ки «Ҷу»-ро қаллимаи сӯғидӣ ва маънии онро «маҳалли нишаст» гуфтаанд, нис рӯи нестанд. Ю.Екубош нис гуфтааст: «Ман бовари қомил дорам, ки қаллимаи «Ҷу» ба ҷонишини «Ҷу» қоматбағӣ дорад ва шакли қадимтарии «он» мебошад. Ҷонишини «Ҷу» (он ҷо, он тараф) дар топонимии қадимаи сирис-теомол буд...Масалан, дар лаҳҷаи мардуми Фарғона меғунд, вайро ё онро «Ҷу»-ро. Дарм ва Қулобу Афғонистон ба ҷои ҷонишини вай, он «Ҷу» тафалфуз мекунад. Масалан, ӯро бигӯ, ӯра бигӯ, ӯра бигӯ, ӯра бигӯ... Қаллимаи «Ҷу» тилпе, ӯро гузашти замони тафалфузаш ӯролеппа, ӯролеппа шудааст, ки маънои «теппаи он тараф» мебошад.

Устод Мухторов ин ақидаро инкор карда, навиштаанд, ки «номи Киропол ё Қурушқад аз забони юнонӣ, номи Истаравшан аз забони санскрит ба востити забони сӯғидӣ пайдо шудааст, «Ҷортеппа» ки таркибиаш боз ҳок ақсои ҷандин бор аз нав бунёд шудааст. Таърихи он таърихи мардоняқои ҷасорати инсон, меҳанпарастии худшиносӣ, таърихи халқҳои тоҷикӣ ӯзбек аст, ки он ҷо дар яқҷиҳои асрҳои аср боз аз як гиребор сар бароварда, умр ба сар мебаранд.

Ба ҷуз аз он ки гуфтем, боз метавон илова намурад: баъди истилоли муғулҳо (а.ХШ) сулоҳаҳои Теуриён (1370-1507), Шайбонӣ (1500-1599), Аштаронӣ (1599-1753), Манғитҳо (1750-1820), мисли дигар шаҳрҳои азияи Мовароуннаҳр ба Истаравшан нис боруҳо лашкар қашиданд. Таърих гувоҳ, ки аз ибтидои асри XIX то истилоли Русия (1866) амриони Бухоро ва Қўқанд бар қасди ақидгар ба мулки ӯролеппа зияда аз 40 маротиба ҳуҷум

данд, ки сетошӣ тилло, чортош нуқра ва дуюшо биринҷи буданд. Ба Пусан—соҳиби мусобиқаҳои Х1У Осие 214 нафар варзишгаромон аз рӯи бисту се намуди варзиш қарор гирифт, ки он аз оташдони офтобӣ паҷуқишгоҳи илмиву тадиқоти «Физика-Солнеч»-и ноҳияи Паркентии вилояти Тошқанд даргиронда шудааст. Ба ҳамагон маълум аст, ки чунин оташдон танҳо дар бар ли мамлакат Фарғона ва Ўзбекистон мавҷуд буда, аз нури офтоб машъалаҳо афрухта мешавад ва қароргоҳи худ бурдани машъала ва аз он дар гирондани оташи абади бозихи Х1У Осие обрӯву эҳтироми Ўзбекистонро боз ҳам баланд мебардорад.

Як далелро алоҳида таъкид кардан лозим меояд. Дар бозихи наватии Осие аз рӯи футбол тими олимпиадеҷии Ўзбекистон иштирок мекунад. Ва он ҳам сабаб дорад. Зеро тими Ўзбекистон асосан иборат аз футболбозони «Пахтакор», «Нефтич», «Навбахор» ва «Насф» мебошанд. Абзаски пахтакорчиён ва фарғонағиён дар мусобиқаҳо барои ҷои қарамон қитъаи Осие ва дигар қарамонҳо мусобиқаҳо барои Ҷоми Ҷоизадорони ҷоми Осие иштирок мекунад, аз ҳамаи сабаб қарор дода шуд, ки тими олимпиадӣ дар бозихи Осие иштирок

кардаанд. Табиист, ки ҷанг ин вайри, қарорӣ, ҳақтӣ, зулму таъдӣ, ҳар ранг заҳмату хорӣ меоварад. Боз ҳам Истаравшан ва сокинони он дар муддатҳои кӯтоҳтарин аз ҷунин ваъз худро меаҳдидаанд ва ба созандагӣю ободӣ мебардохтанд. Ҷашни 2500-солагии ба ин мисоли зинадав буд.

Субҳи саодат

Истиқлолияти Тоҷикистон ба қимати гарон қад рост кард. Вай аз сар азобу ӯқубати қанги хоҷумонсӯзи шаҳрвандӣ, бародарқуширо гузаронд. Аммо дар як муддати кӯтоҳ халқи зақӣ аз роҳи сузандагӣ ба роҳи созандагӣ гузашт. Муслиҳа ва яқдигарфаҳмӣ, сулҳу салҳо ободӣ овард. Истаравшани бостонӣ мисли наварӯс ба худ ҳусни тоза гирифт. Муттеппаи таърихӣ соҳиби Қасру арк шуд, болои он қариб 20 ҳазор одам ҷамъ шуд. Дар мубайнаш барои хунарамоии садҳо нафар хунареша саҳна сохтанд.

Рӯзи ҷашни дуоиммасраи Истаравшан—10-уми сентябр Қалъаи Муг шояд нахустин бор чунин шукӯҳи шаҳомати масаррати инсониро дар ин шаҳр шохид гашт. Аз ҷашм ва ҷеҳри ҳар як меҳмон ва мизбон аломати хушии рӯзгор, қаноатмандӣ аз зиндагӣ хувайд буд. Аз таъзи-му табассумҳои ширини Раиси Ҷумҳур Эмомалӣ Раҳмонов на танҳо сокинони ин шаҳри бостонӣ, ҳатто меҳмонони ба мамлаки бисёри олам омада нис лаззат мебарданд, аҳсан меғуфтадун чун гӯл мешуқуфтанд.

Он рӯз дар ин саҳнаи театрикунонидашуда, дар Қалъаи таърихӣ ҳам садои Қуруши Бузург-бунёдгӯрои шаҳр шундида шуду ҳам симои вай намоён гашт, ҳам ИскандариМақдуноро бо лашкараш дидему ҳам сурӯди бе сурӯр, аммо самимонаро дилпароши Рухонаши ноқомро шунидем. Саҳнаҳои ифодагари замони истиқлолият ҳамаро ба зафарроҳӣ беш аз пеш ҳидоят меошод. Таронаҳои Ҷурабегӣ Мурод, Наимҷони Маҳмад илҳомбахши рӯи дили мардум буданд. Қарнайнавозону дойрабастагон, ҳар қадом то 4-5 ин асбоби музикиро навоҳта тамошогоронро мафтунӣ-санъати хеш менамуданд. Амвоҷи дутаракони рақоси рағиналӯш рамизи байрақи ҷумҳуриро алвонҷи дода, ҳамааро ба вачд меовард.

Он ҷашн, он намоиши театрикунонидашуда, тими соли ҳақиқии пайванди таърихи гузашта, имрӯз ва ондаи Истаравшан буд, ки иқлошро то ба ҳол ман дар ягон шаҳре надидаам... Ман аз он фаҳат оҳангӣ дӯстӣ, садокат, қадонӣ дар ин зиндагӣи кӯтоҳро эҳсос меошод. Вай намоише буд аз ҳақиқати таърих, санъати воли. Аҳсан ба он таъиягарон, маслиҳатчиён, ҳазорон нафар иштирокдорони саҳнаҳои дилнишанд. Истаравшанро дар либоси идона оро ёфтаю сабуз хуррам дидам. Боғу гулашт, Растиа Регистон, хибобҳои гулшӯш, бозори дар минтақа беамсол, майдони 2500-солагии Истаравшан, Гулашти адоби, майдони Ситораҳои Истаравшан ҳама ҷашмраванда ва дидаи, ба кас таассуроти заъки хуб мебахшанд, ки беҳитиёр ин байти Хоҷа Муҳаммади Шаҳиди Истаравшани ба ёд меояд:

Риёзи ҷаннат асту ранги гулзори Ирам дорад, Чи ҳоҷат гулшани Кашмир, сайри Истаравшан кун! Маъруф ОТАХОҶЗОДА, Журналисти шонистаи Ҷумҳурии Ўзбекистон. Истаравшан—Тошқанд.

«Интер-тола»

ТОШБҮЛОҚ. Дар деҳаи Юқори Роғустони ноҳияи Намангон анборхона-терминали қалонҳаҷми ба истифода супурда шуд. Дар анборхонаи бо техникаи замонавӣ муҷааҳза наҳи пахтаи дар қорхонаҳои саноати пахтадохукини вилояти Фарғона, Андиҷон ва Намангон истеҳсол шуда ниғоҳ доштава ба хориҷи содир мебаранд.

Иншооти номбурда дар 7,5 гектар майдон доман гузастааст. Дар 1,3 гектар майдон биноҳои асосӣ-анборхона ҷой гирифтааст.

А.Нуриддинов, муҳбири ҳудамон.

Навигариҳои вилоти Намангон

Боз як коллеҷ

ЧУСТ. Дар маркази ноҳия боз як маскани нави таълим—бинои коллеҷи касбу хунари ҳоҷагии қишлоқ, дарҳои худро боз намурад. Бинои собиқи омӯзишгоҳи касбу хунари ҳоҷагии қишлоқ баъд аз азнавсозии тарҳмон ба ҳусни шар таровати тозае бахшид.

Қорҳои бунёдқиро биноқорони қолнаи сайёри меҳаниқонидашудаи рақами 91 ба амал бароварданд. Ба онҳо ҷомеаҳои қорхонаҳои худро сохтмони «Сантехгаз-монтаж», «Стройсервис» ва «Бика» ёри расониданд. Дар муддати кӯтоҳ илова бар бинои асосӣ ошона, толори болопӯшидаи варзиш, хонаҳои компютерӣ, варзишгоҳ ва дигар иншоотҳои ёрирасон сохта шуданд. Ба қорҳои бунёдқорию таъмир 558 миллион сӯм харҷ гардид.

Бинои нави

«Асақабанк»

НАМАНГОН. Дар мавзеи «Исфархон»-и маркази вилоят дар арафаи иди Истиқлол боз як бинои муҳташам зебо қомат афрокот. Ин бинои нави шӯббаи вилотиҳои банки ҷумҳурии «Асақабанк» мебошад, ки онро биноқорони гулдасти ҷамъияти саҳомии рақами 1 «Агро-қурилиш»-и вилоят бо ёри қорхонаҳои худро сохтмони «Сардоба», «Қурувчи» ва «Эрк» бунёд намураданд.

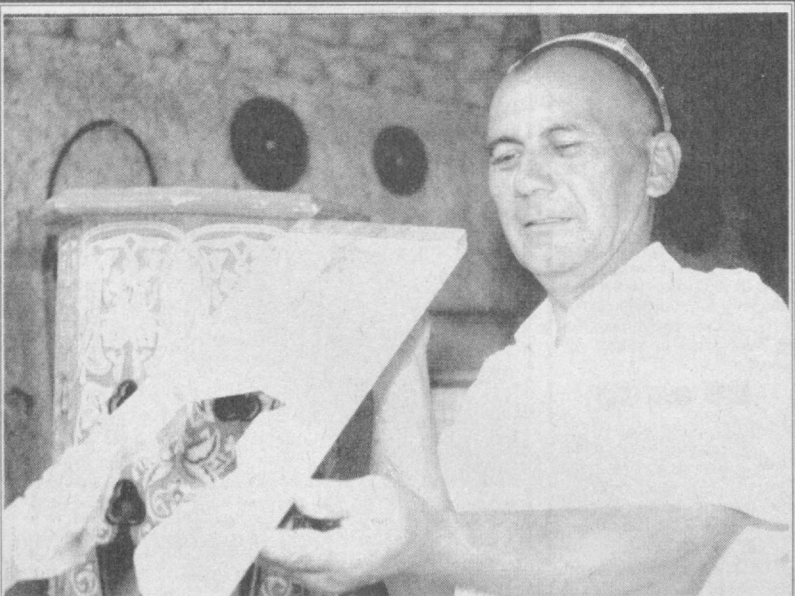
Бинои нави банк бо воститҳои замонавии робитаи ва инчунин компютери охири ҷиҳознода, барои мизбонҳои тамоми қулаҳои фароҳам оварда шудааст.

«Интер-тола»

ТОШБҮЛОҚ. Дар деҳаи Юқори Роғустони ноҳияи Намангон анборхона-терминали қалонҳаҷми ба истифода супурда шуд. Дар анборхонаи бо техникаи замонавӣ муҷааҳза наҳи пахтаи дар қорхонаҳои саноати пахтадохукини вилояти Фарғона, Андиҷон ва Намангон истеҳсол шуда ниғоҳ доштава ба хориҷи содир мебаранд.

Иншооти номбурда дар 7,5 гектар майдон доман гузастааст. Дар 1,3 гектар майдон биноҳои асосӣ-анборхона ҷой гирифтааст.

А.Нуриддинов, муҳбири ҳудамон.

Устои хунараманд

«Касе ки хунардорад, хор намегардад»—меғуяд халқи донономон. Ва хунарамандон ба ана ҳамаи мақоли халқӣ амал карда, кам намешаванд. Номашон ба даҳони халқ меафтад, меҳнаташонро муносиб қадр мекунанд. Дар паси ин фаъолият меҳнати зарбдорона нис аст.

Яке аз хунарамандони соҳибистеъдод мусаввир, наққош ва қандакор Султоналӣ Исҳоқов мебошад, ки аз хурдсолӣ ба ин соҳа дил бохтааст. Ва ин меҳр ӯро ба омӯзишгоҳи ҷумҳурии мусаввирони ба номи П.Бенков овард. Ба факултаи санъати амалии халқ ҳуҷат супурда, онро ба дипломи имтиёзнат тамом кард. Ба даъвати бисёри

устодон дар бобати дар омӯзишгоҳи мондан ҷабоби рад дода, ба ноҳияи Фарғона ба сифати мусаввир ба қор омад. Мусаввирони хонаи фарҳанги ноҳияи Фарғонаро ба дӯш гирифт.

Баробари ин пайвасти омӯғ. Аз устодаш Ортик Ҷайзуллоев сирру асрор ва нозуқиҳои қасбро аз бар намурад. Бо асарҳои худ дар озмонҳои ноҳиявӣю вилоятӣ иштирок намурад, борҳо бо муқофотҳо тақдир гардид. Алҳол маҳорати худро сайқал медиҳад аз паи офаридани асарҳои навест.

Дар сурат: Султоналӣ Исҳоқов.

Матн ва сурати М.КОДИРОВ. (Ҷа).

Бозихи Осие

Имтиҳони ҷиддӣ дар пеш аст

Қуриёи Ҷанубӣ, ки яке аз ташкилкунандагони мусобиқоти навбатии ҳаҷон аз рӯи футбол буд, боз як бозихи маъсулиятнокеро қабул мекунад, ки ба худ номи бозихи Х1У Осиеро гирифтаасту аз 29 сентябр то 14 октябри соли кунун дар шаҳри Пусан ба амал меояд ва ба фикри ташкилкунандагони он намоёндагони ҷилу се мамлақати қитъаи Осие аз рӯи 38 намуди варзиш барои ба даст овардани 420 маҷмӯи медалҳо аз имтиҳони ҷиддӣ меғузаранд. Чунки қоллибон он ҳуқуқи иштирок қардан дар мусобиқоти навбатии ҳаҷон ва бозихи олимпиадиро ба даст меоваранд.

Бозихи навбатии Осие тахти широри яқидӣ ва бозихи умед меғузаранд. Дар он варзишгарони мамлақатҳо иштирок мекунад, ки дар он сеюми миллиярд аҳоли истиқомат дорад. Пеш аз он ки дар бораи шаҳри Пусан—шаҳри Қуриёи Ҷанубӣ, соҳиби бозихи Х1У Осие харф занем, дар ҳусуси иштироки тими Ўзбекистон дар он маълумоти мухтасар медиҳем.

Маълум аст, ки тими Ўзбекистон баъди ба даст омадани истиқлолият бори аввал дар бозихи Х11 Осие дар шаҳри Хиросимаи Ҷопон иштирок намурад. Иштироки аввал натиҷаи матлуб бахшид. Тими Ўзбекистон ба гирифтани 10 медали тилло, 12 медали нуқра ва 20 медали биринҷӣ мушарраф гардид, дар байни ҷил мамлақати иштирокдорони он аз рӯи натиҷаи умумӣ ҷои панҷумро ишғол намурад. Махсусан тими футболбозонамон ба қомеби қалон муваффақ гардидаанд. Онҳо тимиҳои бехтарини Осие, Ҷопон, Қуриёи Ҷанубӣ, Арабистони Саудӣ, Чин ва дигаронро мағлуб карда, қоллиби мусобиқаҳо гардидаанд, ки дар ин бобат саҳми футболбозон Мирҷалол Қосимов, Игор Шквирин, Юрий Шейкин, Азамат Абдурахимов, Фарҳод Магомедов ва дигарон қалон буд.

Ўзбекистонинён дар бозихи навбатии сенздаҳуми Осие, ки дар шаҳри Бангкок Таиланд ба амал омада, нис бомуваффақият хунарамандӣ намулданд. Варзишгаромон

Барои гирифтани шарбат
о гирифта, ба зери он зарф

...карда, баъд мавриди ис-
тёдиҳанд.

Гирду атрофи канали Пана-
аркайи дарахте мегуянд, ки
шамъро ба хотир меоварад.
Чун шамъ ҳам истифода ме-
гирад, дарахти шамъ» гуён ба за-
Гаркиби мева аз раванг мо-
ниги меваро шиқоф карда, ба
онанд кифоя, шамъи тайёр

... аз мевани мазкур ҳамчун
мебаранд. Ва он аз 3 то панҷ
агон танффусу равшани бах-
Фарқаш аз шамъҳои муқар-
ки аз худ бӯи бад паҳн на-
мекунад.

Дар мамлакатҳои
Шарқи Наздик як ру-
стание ҳаст, ки хусу-
сияти ба худ хосро
молиқ буда, аҳолии
маҳалли онро «дарах-
ти ханда» ном меба-
ранд. Қади дарахт паст
ва он қадар назаррас
намегардад. Чун лубий

мева медахад. Ҳамин ки
меваи онро истеъмол ку-
рифта, баъзан қаҳ-қаҳа ме-
и омаданд наомада аз он
ламуда, каме бошад ҳам
ағи, дарду аламо фаромӯш
дар табобати дандон беш-
гардад.

нағалзорҳои душворгузари
дарахти Марупа месабзад.
он пухт ҳайвоноту парранда-
он бозми чамшед меоранд.
истеъмоли меваи он кайф
дарбати меваи баробари ба
адан ба спирт мубаддал ме-
и кайфқарда то аз по афто-
даракт раскидаву ҳаракат
дар як пой истода ҳаракат
аз як шикӣ даракт ба диға-
қаж дам бошад ҳам аз ташви-
шудани худро намоиш меди-

ш дар атрофи даракт тамо-
ъи меоянд ва ба хурду кало-
ақарда, бахусус мунозираро

амалдони сибати мардони да-

д. Зенг Жин Ли Ан 2 метру
д дошт. Қадди Маканна Будо

кисе рекордро нав накарда-

Армичиҳои қаҳрамони соли
грамм буд. Пас аз парҳез
ми фуromaд. Вале октябри
305 килограмм расида, худ-
намуд.

у меҳрубон!

Таваллудат муборак. Зодрӯзи ту бо рӯзи таваллуди духтарат—Парвина мувофиқ афтодааст.

Ту бахори 33-уми умрро истикбол мегирӣ, дар боғи муаттари рӯзгори Парвина гунҷаи ёздаҳум лаб во карданист. Насибат рӯзгори хушу фаровон бод. Худо ҳамеша ба дидани рӯзи неки фарзандон муяссар гардонад.

Зиндагӣ, бароят бузургӣ, таманно дорем. Комебиҳо

ат худо умри дароз диҳад.
М бошӣ,

ум бошй.
 парвона.
 қона.
 як гуём,
 қдона.
 раўсу бобо—Фуломчон,
 рида, ҳамсар ва падар—
 дон:Садриддин, Дилбар,
 ар, Азиза ва Заррина аз
 шаҳри Тошканд.

Гошканд, кучаи
ар, 32.
- қабулгоҳ 133 - 82 - 83;
тубҳо ва корҳои оммавӣ
8.
- хона 170.
- Ширкати саҳҳомии «Шарқ»,
кучаи Буёк Турон, хонаи 41.

11/11/2011